

Storbritanniens repræsentant bemærkede hertil, at dette ville annullere hele det arbejde, der allerede var gjort for at finde en praktisk løsning på kontrolspørgsmålet. For at nå til et praktisk resultat var det rigtigere at fastholde bestemte beføjelser for nedrustningskommissionen.

Polen forelagde et resolutionsforslag, hvorefter plenarforsamlingen skulle oprette en atomenergi- og rustningskommission under sikkerhedsrådet og overvise tremagtsforslaget såvel som Sovjets ændringsforslag til denne. Vestmagterne erklærede imidlertid ikke at kunne stemme herfor, med den samme begrundelse som anført ved den af Syrien udkastede tanke.

Under debattens forløb blev der til tremagtsresolutionen fremsat ændringer af Libanon, Jugoslavien og Peru; de blev alle accepteret af forslagsstillerne.

Tillige fremkom Ægypten med et ændringsforslag gående ud på i tremagtsforslaget at indsætte en ny paragraf, hvorefter spørgsmålet om det ubetingede forbud mod brugen af atomvåben og alle andre masseødelæggende våben øjeblikkeligt skulle oversendes til 6. udvalg til undersøgelse med den hensigt, at der før udløbet af plenarforsamlingen skulle foreligge et udkast til en konvention vedrørende dette forbud. Vestmagterne erklærede, at de ikke kunne støtte dette forslag.

Onsdag den 19. december kom tremagtsforslaget og de forskellige ændringsforslag til afstemning. Den danske delegation tillige med de øvrige nordiske lande stemte for de ændringer, der var blevet accepteret af resolutionens forslagstillere, dog med een undtagelse, idet Danmark stemte imod Libanons ændringsforslag nr. 4, der gik ud på at kalde den foreslåede nedrustningskommission „Disarmament Commission“ i stedet for „Atom Energy and Conventional Armament Commission“. Da de vestlige stormagter og Sovjetrusland netop var blevet enige om det i teksten foreslåede navn, anså man det for rigtigst at bibeholde dette. Ændringsforslaget blev iøvrigt vedtaget med kun 13 stemmer for og 12 imod, medens 33

afholdt sig fra at stemme. Den danske delegation stemte (sammen med de øvrige nordiske lande) såvel imod de af Sovjet foreslåede ændringer som imod de fra Ægypten og Czekoslovakiet fremsatte ændringsforslag.

Det ændrede tremagtsforslag blev ved navneopråb vedtaget med 44 stemmer (deriblandt de 4 nordiske lande) mod 5, medens 10 afholdt sig fra at stemme.

Det polske resolutionsudkast blev forkastet med 6 stemmer for, 38 stemmer imod (deriblandt de 4 nordiske lande) og 10, der ikke stemte.

Behandlingen af spørgsmålet afsluttedes i plenarmødet den 11. januar 1952 med vedtagelsen af den af 1. udvalg anbefalede resolutionstekst. Stemmetallene var: 42 stemmer for (heriblandt de 4 nordiske lande), 5 imod (østblokken) og 7 passive.

Forud for denne afgørelse foretoges afstemning om et af Czekoslovakiet fremsat ændringsforslag, der blev forkastet med 41 stemmer mod 6 og 8 passive.

Et af Sovjetunionen stillet ændringsforslag, der, ligesom der czekiske forslag, gik ud på en fundamental ændring af den af 1. udvalg vedtagne resolution, således at denne kom til at fremtræde som affattet i overensstemmelse med Sovjets politik i nedrustningsspørgsmålet, blev trukket tilbage, men med en erklæring om, at forslaget var blevet trukket tilbage, ikke fordi Sovjetunionen havde ændret standpunkt i denne sag, men fordi 1. udvalg den følgende dag (den 12. januar) skulle begynde drøftelserne af det af Sovjet foreslåede pkt. 67 på dagsordenen om bekæmpelse af krigsfaren og styrkelse af freden. Behandlingen af dette spørgsmål i 1. udvalg ville give lejlighed til i en gunstigere atmosfære end i plenarforsamlingen at gennemdrøfte disse problemer.

2. Metoder til at opretholde og styrke freden i overensstemmelse med pagtens principper.

(Dagsordenens punkt 18).

Ved resolution 377 A af 3. november 1950 om en fælles fredsaktion nedsatte forsamlingen den såkaldte „Collective Mea-